

eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lov-overtrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

En EU-borger kan udvises på grund af et strafbart forhold, når hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed tilsiger dette, jf. direktiv 2004/38/EF, jf. afsnit 2.1.4.3. Udvisningen skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende støttes på den pågældendes personlige forhold. Den pågældende EU-borgers personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører grundlæggende samfundsinteresser.

Af nyere landsretspraksis, hvor EU-borgere er idømt straf af fængsel i op til 6 måneder, fremgår det bl.a., at der lægges vægt på kriminalitetens karakter og grovhed, herunder om den er professionelt udført, om der er tale om gentagne overtrædelser, om kriminaliteten er foretaget af flere i forening, om udlændingen er tidligere straffet, varigheden af opholdet i Danmark og udlændingens tilknytning til Danmark i øvrigt.

I de tilfælde, hvor der er sket udvisning, har der været tale om flere forhold af berigelseskriminalitet eller overtrædelse af straffelovens § 119 (vold eller trusler om vold mod embedsmand i funktion), evt. i kombination med straffelovens § 245 (vold af særlig farlig karakter) og § 134 a (deltagelse i slagsmål m.v. på offentligt sted). Der har endvidere været tale om flere forhold af bedrageri (straffelovens § 279) eller flere forhold af indbrud i biler eller professionelt butikstyveri af varer af stor værdi (§ 276).

Højesteret har den 29. december 2008 afsagt dom i to sager om udvisning af EU-borgere.

I den ene sag (Østre Landsrets dom af 22. januar 2008) frifandt Højesteret en engelsk statsborger, der ikke tidligere var straffet, for udvisningspåstanden i forbindelse med en fængselsdom på 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1. Den engelske statsborger havde tildelt en buschauffør et knytnæveslag i ansigtet samt spytet buschaufføren én gang i ansigtet. Den pågældende har opholdt sig i Danmark siden november 2005 og har herboende forældre og en bror. Højesteret lagde vægt på, at der var tale om et enkeltstående voldsforhold begået som en spontan reaktion, og at der efter en afvejning af på den ene side den pågældendes tilknytning til Danmark og herboende personer og på den anden side det begåede enkeltstående voldsforhold forelå hensyn, der afgørende talte imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Højesteret fandt endvidere, at en udvisning ville være i strid med proportionalitetsprincippet i opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF).

I den anden sag stadfæstede Højesteret Østre Landsrets dom af 19. februar 2008, hvorved en litauisk statsborger, som ikke tidligere var straffet her i landet, var blevet udvist i forbindelse med en dom på 30 dages fængsel for et enkelt butikstyveri til en samlet værdi af 4.700 kr. under anvendelse af en »russerpose« og en bidetang. Højesteret lagde vægt på tyveriets professionelle karakter, og at tyveriet var begået den dag, den pågældende var kommet til Danmark. Højesteret tiltrådte således, at den begåede kriminalitet var udtryk for en adfærd, der udgjorde en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berørte en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2. Højesteret fandt ikke, at udvisningen stred imod proportionalitetsprincippet.

Højesterets dom i den sidstnævnte sag må antages at få principiel betydning, idet dommen fastslår, at EU-borgere kan udvises for et enkeltstående tyveri, når tyveriet har et professionelt præg, og EU-borgeren har ringe eller ingen tilknytning til Danmark. Dommen må formodes også at dække andre former for tyveri, dvs. tricktyveri og indbrudstyveri.

Procesbevillingsnævnet har meddelt 3. instansbevilling til Højesteret i yderligere tre sager vedrørende udvisning af EU-borgere. Sagerne forventes berammet i 2009.

Rigsadvokaten har oplyst, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning i alle sager, hvor der under hensyn til den til enhver tid gældende retspraksis er mulighed for, at der vil ske udvisning, ligesom spørgsmålet om udvisning indgår i anklagemyndighedens overvejelser af, om der er grundlag for at anke en sag. Højesterets seneste domme, herunder dommen om udvisning for et enkelt butikstyveri til en samlet værdi af 4.700 kr. under anvendelse af en »russerpose« og en bidetang, vil således indgå i anklagemyndighedens vurdering af, om der skal nedlægges påstand om udvisning i fremtidige sager.

2.3.8.3. Administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 b om ulovligt ophold

Efter udlændingelovens § 25 b kan en udlænding udvises administrativt, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

I praksis udvises der tilbageholdenhed med hensyn til udvisning af EU-borgere for ulovligt ophold som følge af EU-rettens krav om, at den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn. Udlændingenservice kan i stedet henvise politiet til at udsende den pågældende, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.